

יפן בשיא פריחת הדובדבן 4/11/3/29

(המנגינה לפי שושנה שושנה)

לכל הן ידוע שבארץ יפן פורחים באביב עצי דובדבן.

פורחים בורוד וגם לבן, לראות זאת הן טסנו לכאן.

מימין ומשמאלי בכל הדרכים, ליוונו עצים עטורי שלל פורחים.

עצי דובדבן וגם עצים אחרים, בעמק וגם בהרים.

פזמון: סקורה, סקורה, סקורה

כל איש מופיע מתלהב

סקורה, סקורה, סקורה

מראה משמח כל לב

נחתנו בטוקיו אחרי לילות ללא שנת, למלאן רק רצין לנוח מעט.

אר איתן אמר שציריך למהר, יש הרבה מקומות לבקר.

בחוות הבונסאי כל עץ הוא גמד, שנים הוא עבר טיפול מיוחד.

ויש עוד גם שיטת לאו שבים, ממש הן הנוף כה מושלם

פזמון: והוא איתן, והוא איתן, והוא איתן

תמיד הוא פה בנו מאיצ'

ציריך לנצל כאן כל רגע,

רק אוכל מותר להחמיץ.

יש שלל מקדשים ומוזיאונים יפים: קיימו פיקסו והרבה נוספים.

פריחות נפלאות, גנים ונופים, אסור פה להיות עייפים.

בכל עיריש רחוב עם הרבה חנויות, הרי מתנות ציריך כאן לקנות.

גם אוכל יפני ציריך לנסות: בסופר ובמסעדות

פזמון: והוא איתן, והוא איתן.....

להירושימה נסענו ברכבת הטיל, בפארך השלום דמעות להזיל.

להזכיר באסון, בפעמוני לצלצל ולהתפלל לשлом בתבל.

ביקרנו בצדעה בקן הייצור, רובוטים רבים היו שם ברוחו.

לרבים מאייתנו כאב קצת הלב, אבי לפועל מתעכבר

פזמון: והוא איתן, והוא איתן.....

גנִי הטוֹיל הַם מְלָאכַת מְחַשְּׁבַת, כֵּל עַז מְטוּפֵל שֶׁם בַּיד שָׂאוּבַת.

יד שְׁשָׁמָה תּוֹמְכוֹת לְהַגֵּן עַל בְּדִיו, מְעוּמָם הַשְּׁלָג הַרְבֵּץ

בְּגַנִּים מְטוּפְלִים גְּנִינִים אֲוֹמְנִים. יְשִׁ מִים וְדָגִים גְּדוּלִים וְקָטָנִים.

זה עֻונְג צָרוֹף לְטוֹיל בְּשִׁבְילִים, זְהִירֹת בְּגִשְׁרִים הַתְּלוּלִים.

פָּזָמוֹן: שְׁוֹגּוֹנִים, שְׁוֹגּוֹנִים, שְׁוֹגּוֹנִים

תּוֹדָה שְׁתְּכַנְּנָתֶם גְּנִינִים.

שְׁוֹגּוֹנִים, שְׁוֹגּוֹנִים, שְׁוֹגּוֹנִים

אֲנָחָנוּ מָאֵד נְהָנִים.

קִיּוֹטו נְבָחרָה כְּסִימָם נְהָדָר, לְמִקְדָּשׁ הַשְׁעָרִים טִיפְסָנוּ בָּהָר.

יְחִיףִים שְׁוֹטְטָנוּ בְּמִצְוַת הַשּׁוֹגּוֹן, וְהַצְצָנוּ עַלְיוֹ בְּסָלוֹן.

רָאִינוּ עַד גְּנִינִים וְגַם שְׁמַעַנוּ מְנַגְּנִינּוֹת, אֲבָל הִכִּ רְצִינוּ כַּמָּה גִּישָׁוֹת לְרָאוֹת.

אִיתָן הַוְּדָה שָׁאוֹלִי נְפָסָפֵס, אָךְ בִּינְגָוּ רָאִינוּ חַמְשָׁ.

פָּזָמוֹן: הַוְּאִיתָן, הַוְּאִיתָן, הַוְּאִיתָן,

מַחְרַטְוּלָנוּ נְגָמָרָ.

הַוְּאִיתָן, הַוְּאִיתָן, הַוְּאִיתָן,

הִיה זֶה טִוְול נְהָדָר.

בֵּית סִימָן: לְכָל חֲגִיגָה תְּמִיד יְשִׁ גַּם סּוֹף.

הַגַּע הַזָּמָן אַתְּ יְפֵן לְעַזְובָּ.

וְמַיְ שְׁחֹשָׁק בָּעוֹד מַנְתַּת הַנְּאָהָ

יְחִזּוֹר בְּשָׁנָה הַבָּאָה.

פָּזָמוֹן: סְקוּרָה, סְקוּרָה, סְקוּרָה

כָּל אִישׁ מַיּוֹפֵיר מַתְלָהָב.

סְקוּרָה, סְקוּרָה, סְקוּרָה

מַרְאִיר מְשֻמָּח כָּל לְבָ.